

си въ сжщото писмо казваше буквално тъй: „За менъ никой да не смѣе да кажи че съмъ видель жената на Дария, или че пожелалъ да я вида; нито пакъ че съмъ възприелъ да слушамъ, когато сж говорили лично прѣдъ мене за вѣйната хубость.“ Казваше обаче, че двѣ нѣща най-много му припомнуваха че бѣше смъртенъ т. е. сънътъ и възлюблението на челоуѣка; защото казваше че отъ една и сжща болестъ произхождатъ въ челоуѣческото естество и трудътъ и увѣселението. Обаче, Александръ бѣше въздържателенъ и къмъ ядението както се доказва отъ онова, което бѣше казалъ на Ада жената на царьтъ на Кария, която нарече че му бѣше като майка, за то я установи за царица на Кария. Тя обаче, като бѣше много гостолубива та му испращаше всякой день почти ястие, и кекове а най-послѣ му испрати и най-прочутитѣ готвачи и хлѣбари. Но Александръ не ги възприе, като каза че не се нуждаеше отъ тѣхъ; защото отъ дѣтоводителя си Леонида бѣше приелъ още по-добри готвачи, т. е. възпитанието на дѣликатно и просто ядение въ врѣме на закуска и въ врѣме на вечера. А другъ пжтъ сжщий Александръ като отиде и развърза всичкитѣ ковчези, които бѣха пълни съ дрѣхи и завивкитѣ си та като ги разглѣда каза тъй: „Да не би майка ми да е турида въ тѣхъ нѣщо дѣликатно или излишно.“

§ 23. Казва още Плутархъ че и за пиение на вино споредъ както се виждаше, Александръ не бѣше толкозъ прѣдаденъ на тѣзи страсть. Но